

Hulp op de snelweg Highway rescue

Christian Science Sentinel, 3.8.2010

Ross Furbush

Na een winter skivakantie in Canada reed mijn familie terug naar huis in twee auto's. Ik zat voorin en keek naar een film op mijn laptop toen onze auto plotseling op een bevroren weggedeelte terechtkwam. Aanvankelijk bleef de auto in zijn baan, maar had minimale tractie. Ik kon slechts aan twee woorden denken: *Gebed* en *God*, en daar hield ik me stevig aan vast. En die gaven me rust en steun omdat ze voor mij Gods aanwezigheid en bescherming vaststelden.

Onze auto begon heen en weer te slingeren, raakte een sneeuwbank en kantelde op zijn zij voordat hij weer op zijn wielen terecht kwam en rechtop stilstond. Net over de sneeuwbank heen was een steile rots en een diepe afgrond, dus ik was dankbaar dat de auto niet te veel vaart had gekregen – we waren allemaal veilig.

Hoewel ik op dat moment geen *Wetenschap en Gezondheid* of Bijbel had om geestelijke ideeën in op te zoeken, kon ik wel bidden om me beschermd te voelen tegen gevaar en te weten dat mijn familie ook beschermd was. Iedereen in de auto was in orde en was er vrijwel zonder kleerscheuren vanaf gekomen.

De auto kon nog wel rijden, maar met moeite. We moesten een paar kilometer verder rijden voordat we een goede plek vonden waar we van de weg af konden gaan en in de berm parkeren. Ik zat weer voorin terwijl we voorzichtig verder reden over de gladde snelweg. Dit was een van de moeilijkste dingen om te doen, en ik was nog steeds geschokt en de wiebelende auto maakte het er niet makkelijker op.

Ik was erg bang – ik wilde niet weer in een ongeluk terechtkomen, en ik maakte me grote zorgen. Maar ik realiseerde me dat God aanwezig is of je nu wel of niet een *Wetenschap en Gezondheid* of enige andere studieboeken bij je hebt, en je niet echt de tijd hebt om specifiek te bidden. Gods oneindige macht, aanwezigheid en liefde kan zich in een onderdeel van een seconde openbaren, zoals dat gebeurt bij iedere andere genezing. Mijn grootvader noemt dit een “nanoseconde gebed”

We parkeerden op een veilige plek. Maar dit ongeval met de auto was die dag niet het enige moment waar Gods aanwezigheid en bescherming werd bewezen. Terwijl mijn familie langs de snelweg stond te wachten op een sleepauto, kwamen een man en zijn zoon aangereden om te vragen of we een touw bij ons hadden. Ze hadden hun hond uit de auto gelaten en toen die aan het spelen was in een grote sneeuwhoop, was hij per ongeluk

Voor andere vertalingen in het Nederlands, zie <http://www.spirituality.com/csheraut>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Het is toegestaan om maximaal 50 kopieën van dit artikel af te drukken voor non-profit gebruik op kostendekkende basis. Dit artikel mag niet per e-mail worden verzonden of aan andere websites worden toegevoegd. In plaats daarvan kan een link aangebracht worden die de lezer verwijst naar de CSPS website. Voor toestemming om dit artikel in een andere publicatie te herdrukken, kunt u in het engels e-mailen naar copyright@csp.com, met als onderwerp “copyright request”.

over een brug gesprongen en zo'n 10 meter lager terechtgekomen op de oever van een bevroren rivier. We hadden geen touw, maar mijn vader bood aan de helling af te skiën en te proberen de hond naar boven te brengen.

De sneeuw was erg diep en het kostte heel wat tijd. Maar toen mijn vader eindelijk bij de rivier aankwam, werd de hond agressief en gromde naar hem met ontblote tanden. Mijn vader probeerde de hond wat te eten te geven. Niets leek te helpen.

Terwijl dit allemaal gebeurde, was ik in stilte aan het bidden (mijn moeder ook) om te weten dat mijn vader beschermd was en de hond ook. Beiden werden bestuurd door God, de goddelijk intelligentie, die al Zijn ideeën wijsheid geeft. Er is slechts één Gemoed – en al Gods kinderen zijn hiermee in harmonie.

Nadat ik in stilte nog het een en ander had overdacht, kreeg ik een idee. Ik stelde voor dat mijn vader een pad zou uitgraven in de sneeuw en traptreden maken voor de hond. Mijn vader begon dit te doen en de hond rende langs het pad naar boven waar hij zich weer bij zijn familie voegde. Zij waren erg dankbaar voor onze hulp, en zij hebben waarschijnlijk niet eens geweten dat deze goede afloop het gevolg was van stil en rustig nadenken in gebed.

Die dag in de bergen van Canada leerde ik meer over Gods constante aanwezigheid en het feit dat Hij zich ontfermde over mij, mijn familie en alle anderen.

Ongeveer een jaarlang was ik bang als ik in een auto reed dat er een weer ongeluk zou gebeuren. Maar ik bleef bidden en iedere keer als ik dacht aan het ongeval in Canada, was ik dankbaar voor Gods bescherming en probeerde de macht van Zijn aanwezigheid op dat moment opnieuw te bevestigen door de gedachte: God is met mij, hier en nu. Toen verdween de angst.

Nu weet ik dat God voor ons zorgt ongeacht de situatie en de tijd die je hebt om ergens voor te bidden. Deze bescherming die mijn familie voelde in de koude bergen, laat me zien dat, zelfs als je je even niet bewust bent van Gods bescherming of mentaal niet voorbereid bent om onmiddellijk te bidden, Gods wetten altijd zullen gelden.

Ross Furbush is een leerling op de Principia Upper School.